

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCCCCX. ad annum MLXXIII.

Parisiis, 1644

Concilivm Romanvm Avctoritate Ioannis Papae congregatum, quo Leo schismaticus pseudopapa esse declaratur, actaque praecedentis Conciliabuli Romani reprobantur, anno Domini DCCCCLXIV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15625

absque quadam poenitentia secundam vxorem ducere; tum etiam quod filium Theophanes in baptismo suscepisset, conuocata est hæc Synodus, eiusque sententia indultum (crimen enim quod illi obiiciebatur probari non poterat) vt prædictæ Theophani conubio legitimo iungeretur. *Hæc Curopalates.*

ANNO
CHRISTI
963.

CONCILIVM ROMANVM

A V C T O R I T A T E I O A N N I S P A P Æ
congregatum, quo Leo schismaticus pseudopapa esse
declaratur, actaque præcedentis Conciliabuli Romani
reprobantur, anno Domini DCCCCLXIV.

ANNO
CHRISTI
964.

ANNO Domini nongentesimo sexagesimo quarto, domini Ottonis imperatoris tertio, indictione septima, habitum est Concilium in ecclesia beati Petri apostolorum principis, v. Kalendas Martii, hoc est mense Februarii die vigesima sexta, indictione VII. Positis in medio sacrosanctis Christi quatuor euangeliis, præsidente piissimo & coangelico domno Ioanne summo pontifice, sacre Romanæ ecclesiæ duodecimo papa, in venerabili basilica eiusdem, præsidentibus etiam cum eo reuerentissimis episcopis, videlicet Ioanne Gallelianæ ecclesiæ episcopo, item Ioanne ecclesiæ Anagninæ episcopo, Ioanne item Narniensis ecclesiæ episcopo, Ioanne Numentanæ ecclesiæ episcopo, item Ioanne ecclesiæ Verulensis episcopo, Vvidone sanctæ Siluæ candidæ ecclesiæ episcopo, Gregorio sanctæ Albanensis ecclesiæ episcopo, Luniflo sanctæ ecclesiæ Lauicanensis episcopo, Romano sanctæ ecclesiæ Ferentinatis episcopo, Sabbatino sanctæ ecclesiæ Ferrariensis episcopo, Zachæo sanctæ ecclesiæ Gentianæ episcopo, Ioanne IV. * Marturanensis ecclesiæ episcopo, item Ioanne Sabinensis ecclesiæ episcopo, item Ioanne sanctæ Nepefinæ ecclesiæ episcopo, Benedicto sanctæ Treuicensis, Ioanne sanctæ Salernitanæ ecclesiæ episcopo, seu venerabilibus presbyteris, Stephano archipresbytero tituli sanctorum Nerei & Achillei, Leone presbytero tituli sanctæ Balbinæ, Domino presbytero tituli sanctæ Anastasiæ, Petro presbytero tituli sancti Laurentii, Hadriano presbytero tituli sanctæ Mariæ, Theophylacto presbytero tituli sancti Chryfogni, item Theophylacto presbytero tituli

* Man-
tuancus

ANNO
CHRISTI
964.

sanctorum quatuor Coronatorum, Ioanne presbytero tituli sanctorum Siluestri & Martini, Stephano presbytero tituli sanctæ Sabinæ, Benedicto presbytero tituli sancti Sixti, Ioanne presbytero tituli sanctæ Cæciliæ, Hadriano presbytero tituli sancti Laurentii in Lucina. Astantibus diaconis, videlicet Benedicto archidiacono, item Benedicto diacono, Bonfilio diacono, seu reliquis astantibus.

ACTIO PRIMA.

Ioannes piissimus ac sanctissimus sanctæ Romanæ ecclesiæ papa dixit: Scitis dilectissimi fratres, me fuisse expulsam imperiali vi a propria sede per duos menses. Quapropter vos plurimum rogo: Si dici potest regulariter Synodus illa quæ habita est me absente in ecclesia mea, quarto videlicet Decembris, ab Ottone imperatore suisque archiepiscopis atque episcopis, an non? Sanctum Concilium respondit: Prostibulum fauens adultero, inuasori scilicet alienæ sponsæ, nempe Leoni intruso. Piissimus ac sanctissimus papa dixit: Ergo damnanda est a nobis? Sanctum Concilium respondit: Auctoritate sanctorum patrum damnanda. Tunc piissimus ac sanctissimus papa damnauit eam in perpetuum, cum eorumdem episcoporum consona responsione.

Concilium
schismaticorum
damnatur.

Post hæc autem interrogauit idem papa sanctum Concilium, dicens: Dicite, dilectissimi fratres, si episcopi a nobis ordinati, in nostro patriarchio ordinationem facere potuerunt, an non? Sanctum Concilium respondit: Minime. Piissimus ac sanctissimus papa dixit, quid censetis de Sicone episcopo a nobis dudum consecrato, qui in nostro patriarchio Leonem curialem & neophytum atque periurum nostrum, iam ostiarium, lectorem, acolythum, subdiaconum, diaconum, atque subito presbyterum ordinauit, eumque sine aliqua probatione contra cuncta sanctorum patrum statuta in nostra apostolica sede consecrare non formidauit? Sanctum Concilium respondit: Depnatur ipse qui ordinauit, & qui ab eo est ordinatus. Piissimus atque sanctissimus papa dixit: Nescitur vbi latet. Sanctum Concilium respondit: Requiritur diligenter, si placet, vsque ad tertium Conuentum. Quod si minime reперtus fuerit, canonica feriatur sententia. Piissimus ac sanctissimus papa dixit: Placet.

De ordina-
toribus
Leonis
schismatici.

Concil. Tom. 25.

P ij

Tunc sanctissimus papa consuluit Concilium, dicens: Quid igitur, reuerentissimi fratres, sancitis de istis duobus episcopis a nobis ordinatis, Benedicto scilicet Portuensi, & Gregorio Albanensi, qui super præfatum curialem & neophytum atque periurum nostrum orationes dederunt? Sanctum Concilium respondit: Simili pœna mulctentur, sed vestræ interim relinquuntur potestati vsque ad tertium Conuentum. Piissimus ac sanctissimus papa dixit: Quid ergo de illo curiali & neophyto, periuro atque inuasore nostræ sedis censetis? Sanctum Conciliū respondit: Omnino damnetur, vt nullus deinceps curialium aut neophytorum, aut iudicum, aut publice pœnitentium, ad summum ecclesiæ gradum aspirare præsumat. Tunc piissimus ac sanctissimus papa dixit: Sit Leo curialis ac neophytus ac periurus noster Domini omnipotentis ac beatorum apostolorum principū Petri & Pauli, & omnium simul sanctorum, atque venerandorum & vniuersalium Conciliorum, auctoritate, nec non & Spiritus sancti per nos iudicio, omni sacerdotali honore & nomine alienus, & omni clericatus officio profus exutus. Ita vt si post hanc constitutionem diuina inspiratione depromptam, & vnanimitate atque concordia sancti Concilii promulgatā, tentauerit in apostolico throno residere, aut si vltius ausus fuerit aliquid de sacro ministerio more sacerdotis contingere, iuxta præcedentem consuetudinem, nullo modo liceat ei communionis spem aut locum habere satisfactionis, sed anathematis vinculis innodatus maneat vna cum sociis suis atque fautoribus perpetuo, Dei per nostram mediocritatem iudicio ac sententia, & sacrum corpus & sanguinem Domini nostri Iesu Christi non nisi vicino mortis periculo omnino percipiat. Quicumque autem prædicto curiali & neophyto atque inuasori sanctæ catholicæ & apostolicæ ecclesiæ consilium aut adiutorium dederit ad percipiendum ecclesiasticū honorem quo regulariter expoliatus est, anathema fit. Piissimus atque sanctissimus papa dixit: Quid sentitis de iis qui ab eo ordinati sunt? Sanctum Concilium respondit: Priuentur honore quem ab ipso acceperūt. Tunc idem benignissimus papa præcepit ingredi eos in Concilium cum vestimentis, planetis, atque stolis, & vnumquemque eorū in chartula scribere fecit huiusmodi verba: Pater

Leo schismaticus
damnatus.

De ordinatis a schismatico.

ANNO
CHRISTI
964.

meus nihil sibi habuit, nihil mihi dedit. Et sic eos exutos priuauit honore quem dederat eis ipse inuasor & neophytus atque curialis, & reuocauit eos in pristinum gradum.

ACTIO SECVNDA.

Ioannes piissimus atque benignissimus papa dixit: Recordari credimus vestram dilectionem, qualiter de Sicone refuga episcopo hesternum die definitum est in presentia vestra, vt diligenter inquireretur; sed plurimum quæsitus inueniri non potuit. Nunc vero decernite quid agendum sit de eo. Sanctum Concilium respondit: Suspendatur eius damnatio, si placet, vsque in tertium Concilium. Piissimus ac mitissimus papa dixit: Fiat secundum vestram sanctionem.

Tunc conuocauit episcopos Benedictum Portuenssem & Gregorium Albanensem, qui super ipsum neophytum orationes dederant. Et fecit tenere eos chartulas in manibus, continentes hæc verba: Ego Benedictus episcopus sanctæ Portuensis ecclesiæ viuentis patre meo consecraui in loco eius Leonem curialem & neophytum atque periurum illius contra statuta sanctorum patrum. Ego Gregorius episcopus sanctæ Albanensis ecclesiæ viuentis patre meo consecraui in loco eius Leonem curialem & neophytum atque periurum illius contra statuta sanctorum patrum. Post hæc autem piissimus atque sanctissimus papa consuluit Concilium, dicens: Quid agendum sit de his dicite. Sanctum Concilium respondit, dicens: Suspendantur & isti, si placet, vsque ad tertium Concilium.

Sententia
in ordina-
tores Schi-
smatici.* obli-
uendum

Tunc idem piissimus ac sanctissimus papa consuluit iterum Concilium, dicens: Quid censetis, dilectissimi fratres, de his qui præfato neophyto precium accommodauerunt ad* tuendam gratiam Dei quæ vendi non potest? Sanctum Concilium respondit: Si episcopus fuerit, aut presbyter, aut diaconus, proprii gradus periculo subiaceat. Si vero monachus aut laicus, anathematizetur: Benignissimus atque sanctissimus papa dixit: Recte iudicastis. Idem sanctissimus papa dixit: Dicite, quæso, quid agendum sit de abbatibus nostris qui supradictæ damnatæ Synodo interfuerunt. Sanctum Concilium respondit: Hi autem vestro relinquuntur iudicio, in cuius potestate consistunt. Piif-

Sententia
in schisma-
ticos.

simus atque sanctissimus papa dixit: Potest aliquis vendere suum ecclesiasticum gradum cuiquam, an non? Sanctum Concilium respondit: Minime, quoniam neque vendi neque emi ab aliquo potest. Benignissimus atque sanctissimus papa dixit. Hoc etiam statuite, ut nunquam minor maiori suo gradum tollere presumat: si autem fecerit, communionem priuetur usque ad emendationem. Simili modo statuite, ut monachi in locis quibus saeculo renuntiaverunt habitent; si alias fecerint, reuocentur ad loca quae dimiserint, aut communionem priuentur, donec resipuerint. Sanctum Concilium dixit: Statutum atque confirmatum hoc nobis maneat.

ANNO
CHRISTI
964.

ACTIO TERTIA.

Ioannes piissimus atque sanctissimus papa dixit: Reuerentissimi fratres, Domino protegente, iam ad tertium venimus Concilium; modo finite de Sicone episcopo ordinatore ipsius neophyti quid agendum sit: nam a nostris diu quaesitus, sed minime inuentus est. Sanctum Concilium respondit: Canonico mucrone feriatur. Tunc benignissimus atque sanctissimus papa dixit: Siconem, qui sanctae Ostiensis ecclesiae irregulariter atque Deo contempto praefuit, & Leonem curialem & laicum, nec non & perierum nostrum, subito consecrare in pontificali honore non formidauit, sancimus, & iuxta canonicam deliberationem apostolica auctoritate definimus atque statuimus, omni sacerdotali carere atque priuatum fore ministerio: ita ut nullo modo liceat ei in qualibet Synodo restitutionis spem aut locum habere satisfactionis. Quod si de reliquo praesumpserit in sacro officio more sacerdotis quouis tempore ministrare, anathema sit. Et omnes communicantes ei ab ecclesia abiciantur; sed & ipsi anathema sunt. Eos vero quos ipse Leo neophytus & inuasor sanctae catholicae & apostolicae Romanae ecclesiae in quolibet ecclesiastico ordine prouexit apostolica atque canonica auctoritate & synodali decreto in pristinum reuocamus gradum, quia ordinator eorum nihil sibi habuit, nihil illis dedit. Sicuti olim noster praedecessor pia memoriae papa Stephanus sententiam tulit de iis qui ordinati fuerant a Constantino quodam neophyto & inuasore sanctae sedis apostoli-

Sententia
in Siconem
episcopum
Ostiensem.

ANNO
CHRISTI
964.

ca, & postmodum quosdam eorum sibi placabiles presbyteros aut diaconos consecrauit, statuens vt hi qui ab eo consecrati erant nunquam ad superiorem honorem ascenderent, nec ad pontificatus culmen promouerentur, ne talis impiæ nouitatis error in ecclesia pullularet.

Piissimus atque sanctissimus papa dixit: Et hoc nefarium est: statuite, si placet, dilectissimi fratres, vt in circuitu altaris, aut in presbyterio, nullus laicorum stare præsumat, quoties Missarum solennia celebrantur: quod si fecerit quis, communionem priuatus maneat vsque ad emendationem. Sanctum Concilium respondit: Hoc quoque omnibus placet, secuta subscriptio. Ioannes sanctæ catholicæ & apostolicæ Romanæ ecclesiæ episcopus, huic decreto a nobis, vt supra legitur, promulgato subscripsi, & sic ceteri præfati episcopi fecerunt, & finis impositus est præfenti Concilio.

Canones
fanci in
hac Syno-
do.

NOTA.

* *Concilium.*] De hac Synodo Sigebertus qui acta synodalia legisse visus est: dum ea summam refert in chronico, hæc ait: *Ioannes Synodo collecta Leonem deposuit, & eius gesta cassauit: statutum quoque est publico omnium iudicio Synodum a Leone habitam nec nominandam Synodum, sed prostibulum fauens adulteris.* (ita Leonem nominabat, quod is Romanam ecclesiam alteri desponsatam inuasisset) *Quicumque eo ordinante erant damnati, iussi sunt suam ipsorum proscriptionem presentare in charta hac continente verba: Pater meus nihil sibi habuit, nihil mihi dedit: & sic depositi remanserunt in illis gradibus quos habuerant non a Leone ordinati. Si qui autem digni iudicantur, vt non accepta prius consecratione ordinentur, indicto illis eodem decreto quod & damnato a Constantino neophyto.* Hæc Sigebertus.

Argumen-
tum acto-
rum syno-
daliū ex
Sigeberto.

Tollatur ergo & explodatur e numero verorum pontificum pseudopontifex & antipapa schismaticus; iterum clamo: Tollatur: facessat illorum qui post hæc tempora vixerunt, & pseudoleonem inter legitimos sacræ Romanæ ecclesiæ pontifices numerarunt, inscitia: damnetur vero illorum qui ista tunc perpetrarunt, occasionemque errandi posteris dederunt, temeritas, & in sacerdotibus non toleranda vel excusanda sacrorum Canonum ignorantia, & antiquarum traditionum ecclesiasticarum imperitia. Imperatoris autem factum excusetur verbis Apostoli dicentis: *Testimonium illis perhibeo quod ze-*

Leo VIII.
pseu-
do-
pontifex.

Rom. 10.

lum habent, sed non secundū scientiam: nimis enim leuiter existimabant, vna cum moribus deprauatis minui atque penitus tolli Romani pontificis auctoritatem. Quod cum erroneum sit, vt supra notauimus, sitque ab hæreticis Donatistis olim cum periculo totius ecclesiasticæ cœconomiae disseminatum, nemo sane prudens defenderit, quod Ioannes

Refellitur
obiectio.

pontifex ob vitam non satis integram, per Conciliabulum Ottonis imperatoris auctoritate collectum, recte & legitime depositus, & Leo eius nominis octauus eidem iuste subrogatus fuerit. Si dicas Leonem hunc communi scriptorum sententia & consensu inter Romanos pontifices numerari, Leonemque octauum nominari, adeoque temerarium esse, qui ab ista vulgari opinione dissentit, respondeo: Scriptorum error veritati nihil præiudicare potest. Nam sicut canis aliquis Leonis nomine insignitus, vel etiam in numerum leonum relatus, per solam nominationem vel numerationem canis naturam non immutaret, neque leo esse inciperet, ita non incipiet esse verus Leo pontifex eius nominis octauus, quem errantium scriptorum communis sententia inter pontifices veros numerat, & Leonem octauum nominat. Ab eo enim quod res est vel non est, rectissime, inquit Aristoteles, oratio vera est vel falsa. Simili censura perstringatur quidquid de iuribus vel constitutionibus huius pseudopapæ inconsiderate nimis suo more Gratianus & ignoranter Crantzius scripserunt locis quæ infra in notis Pseudosynodi Lateranensis sub Benedicto V. assignabimus.

Gratianus
& Crantz-
ius redar-
guuntur.ANNO
CHRISTI
964.

SYNODVS LANDAVENTIS

SVB PATRE VIGESIMO QVINTO

IBIDEM EPISCOPO HABITA.

CIRCA
ANNVM
CHRISTI
...

*Ex causa diaconi cuiusdam ante ipsum altare
sacrilege interfecti.*

ANNO DCCCCLV. indictione XIII. a natiuitate Domini hoc nefarium opus factum est: in diebus enim Nougui filii Guriat atque Patris episcopi sedis episcopalis famosissimæ quæ ad ripam Tauri fluminis posita est, quadam die tempore messis quidam diaconus nomine Ili filius Beli, quem in vno eodemque anno ordinauit episcopus, transiens per segetes, obuiauit ei quidam rusticus nomine Merdutir filius Iuduc, vituperando dicens, ait: Quid tibi timidissime, & armis? Dum verbis vituperationis colloquebantur, irruit Merdutir in eum extendens manum ad gladium eius, gladio euaginato succidit digitum illius diaconi. Deriuante autem sanguine eius, ait ad eum: Reuerte ad me, vt liges digitum meum. Conuertens autem ad eum, & ligans digitum eius, iugulauit eum diaconus, & statim defunctus est. Ipse autem diaconus vertens se in fugam, declinauit ad ecclesiam sanctorum Iarmen & Febric, refugium inquirens. Dum autem hæc aguntur, nuntiatum est
ami-